

ГЛАВА Ө.

И като влѣзе въ Геміа та, замина ѿ дойдѣ въ свойатъ си града.

2 И что че мѸ донесоха єдногò разслаблена (сѣжилы те) който лежеше на одрѣ: и като видѣ Исуса въбра та имъ, рече на разслабленншатъ: дерзай чѸдо, прощаватъ ти се грѣховѣ те.

3 И что, нѣкои ѿ книжницъ те рѣкоха въ секе си: тоа хѸли.

4 И като разумѣ Исуса помышленіа та имъ, рече: зашò вше мѸслите злѣ на сердцѸ та си;

5 Шо є по лѣснѸ, да речѣмъ прощаватъ ти се грѣховѣ те: или да речѣмъ: стани та ходи;

6 Но да познаете, зашò има власть сѸнъа челоувѣчскій на землѸ та да прощѸва грѣховѣ: (тогѸва рече на разслабленншатъ:) стани, земли оджратъ си, и иди оудомѸ си.

7 И като стана (зѣ си оджратъ): и ѿиде си оудомѸ.

8 И като видѣха народи те, чѸдихасе, и прославиха Бга, който даде такава власть на челоувѣци те.

9 И като преидѣ ѿ тамъ Исуса, видѣ челоувѣка, който седѣше на гюмрдкѸйни-

ца та, и называшесе Матфей: и рече мѸ, послѣдѸвай по мене: а твой стана ѿ ѿиде слѣдъа негѸ.

10 И когато си ѿпочиваше Исуса въ кѸщи, что мнозина мытари, и грѣшници дойдѸха и сѣдѸха заєдно съ Исуса, и съ оученицѸ те мѸ.

11 И като видѣха фарисѣи те, говорѣха на оученицѸ те мѸ: зашò съ мытари те и съ грѣшници те оучительо вашѸ гѸдѣ и пиѣ;

12 И Исуса, като чѸ, рече имъ не трѣбѸва на здравитѣ брачѸ но на колени те!

13 Идѣте и научѣгесе, що є: милость Ѹскамъ, а не жѣртѸва: зашòто несѸмъ дошелъ да повикамъ праведны те, но грѣшны те на покаѸніѣ.

14 ТагѸва дойдѸха кода негò оученицѸ те ІѸаннови, и говорѣха: зашò не и фарисѣи те постимесе много, а твой те оученицѸ, не се постатъ;

15 И рече имъ Исуса: можатъ ли сыновѣ те свѸдебрски да плачатъ, доколкòто време є съ нихъ младенецо; но ще доидѣ време, когато се зѣме ѿ нихъ младенецо, и тогѸва ще да се постатъ.

16 И никой не тѸбра закрѸпка ѿ невѣлено плагно